

[Victor Larsen.]

minister fremsætter Kornlovsforslaget — det er det ottende — som et Afviklingsforslag, saa maa jeg sige, at dette Forslag synes mig alt taget i Betragtning at have ramt noget af det rigtige. Det er i hele sin Karakter et Afviklingsforslag. Den højærede Landbrugsminister skønner, at man kan nedsætte Udskrivningskvantummet med ca. 1/5. Om dette er nok, ved jeg ikke — den højtærede Minister ved det heller ikke —, for det vil først vise sig i Løbet af det Høstaar, vi gaar ind i, om der kan indføres Korn til nogenlunde rimelige Priser i 1948. Det ved ingen her. Men jeg erkender, at der i dette, at der sker en Nedsættelse med 1/5, ligger en Understregning af, at det er en Afviklingslov.

Ganske i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen maa jeg sige, at jeg dybt beklager, at den højtærede Landbrugsminister har strøget Stk. 5 i § 1, fordi det var et Stykke, som ogsaa kunde bidrage til at give Loven Karakter af en Afviklingslov. Der staar i dette Stykke i den nugældende Lov, at man har Ret til procentuelt for samtlige Ejendomme at nedsætte Ligningen, hvis det viser sig, at det i Løbet af Høstaaret bliver muligt at indføre Korn.

Jeg synes, det er rimeligt at bibeholde den Bestemmelse. Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen er henrykt over, at den er faldet ud, og Begrundelsen er ganske ejendommelig. Det ærede Medlem mener nemlig, at naar Bestemmelsen er fjernet, saa bliver der mere Mulighed for, at eventuelt indført Korn tilføres Husmandsbrugene. Man kan ikke sige, at det ærede Medlem holder sig tilbage! Jeg gad dog vide, hvorfor i al Verden Husmandsbrugene skulde have en Fortrinsstilling med Hensyn til indført Korn. Er man da endnu ikke klar over, at det Landbrug, man har pint Korn ud af, hvilket man maatte gøre — jeg erkender, at det var nødvendigt, man gav Smaabrugene den Million Tønder — har Krav paa at kunne producere og at faa en Andel i eventuelt indført Korn.

Jeg maa sige, at jeg synes, det er meget frimodigt af det ærede Medlem Hr. Carl Petersen at udtale Fornærmelse over, at Udskrivningen er nedsat. Det kan det ærede Medlem slet ikke lide, for det vilde aabenbart efter hans Mening

være rimeligt stadig væk at lægge saa tyngende Byrder paa Gaardmandsbrug og de lidt større Brug som overhovedet muligt.

Det ærede Medlem har aldeles ikke været inde paa Betragtninger om, at der blev for lidt Korn. Det er der nemlig ingen, der tror med den Udskrivningsmængde, der her er Tale om, og det Forbrug, der her er Tale om. Men det ærede Medlem var meget irriteret over, om det virkelig skulde være muligt at nedsætte Udskrivningsmængden med en Femtedel, saa der blev en Lettelse for de mellemstore og større Brug. Den Landbrugsorganisation, som jeg er Medlem af, Tolvmandsforeningen, har erkendt, at man maa have en Kornlov, og at man maa sikre Befolkningens Forbrug af Brødkorn, og at der maatte sikres det lille Landbrug 1 Million Tdr. Vi har paa intet Tidspunkt forlangt højere Priser, vi er fuldkommen klare over, at dette kunde medføre Ulykker for Samfundet, men til Gengæld herfor skal det mindre Landbrugs Repræsentant ikke slaa os saa haardt i Hovedet, som det her er sket, det er en lille Smule for uelskværdigt.

Naar det ærede Medlem argumenterer med Frihandelskornprisen — og det er vel dér, det ærede Medlems stærkeste Argument ligger —, synes jeg, at det ærede Medlem er fuldkommen galt afmarcheret. Han siger, at den Omstændighed, at Industrien og Vognmændene skal købe Korn i Frihandel, vil medføre, at Prisen vil stige. Der skal ikke bruges et Ton mere af den Grund. Der sker en Forskydning, ikke særlig stor, saa vidt jeg ved; Bryggerierne maa betale en Overpris paa 15 Kr., men da der kan laves en 1500—1600 Pilsnere af hver Tønde Korn, kan der ikke ske større Forskydning i Pilsnerpriserne ved, at de skulde betale et Par Kroner mere. Det ærede Medlems Betragtning, at Indkøb i Frihandelen skulde medføre en Forhøjelse af Priserne, er ikke rigtig. Der bruges ikke mere Korn af den Grund, jeg vil oven i Købet tro, at dette, at der udskrives mindre Korn, hvorved man naturligvis for det første opnaar, at der bliver færre Forbehold, og i anden Omgang at der bliver mere Frihandelskorn, vil psykologisk give sig Udtryk i et Nedslag i Frihandelsprisen, og det har